

Ludovít „DŽIPO“ Troha

* 4.10.1951

Volajú ma Džipo, narodil som sa v Bratislave a celý môj život je úzko spätý s prírodou, trampingom a kamarátstvom. Moje tramské začiatky siahajú od roku 1967, kedy som ako mladý chalan obdivoval kamarátov zo sídliska Píkeho, Kima z osady TO Silver Claim. Každý piatok nasadil do električky a vyrážali na tramp do Malých Karpát. Netrvalo dlho a s kamarátmi sme sa rozhodli, že naše vandre budú smerovať do okolia Zochovej chaty pri Modre, kde som prvýkrát pocítil čaro tramskej slobody.

V roku 1970 ma oslovil kamarát Plameň s ponukou vstupu medzi kamarátov do osady TO Malí bobri. Jeho ponuku som prijal. S osadou som zažil svoje prvé potlachy, výpravy a tramské priateľstvá.

S osadou som prešiel republiku od západu po východ. Zúčastnil som sa nespočetných potlachov a slezín. Na nich som spoznal veľa kamarátov z Čiech, ale hlavne kamarátov z Moravy - Lanžhotu, Uherského Hradišťa, Prostějova, ale taktiež aj po celom Slovensku od Trnavy, Prievidze, Handlovej až po Košice.

Ako osada prešli sme všetky najznámejšie malokarpatské kopce, ako Záruby, Vysokú, Vápennú, Roštún, Čmelek. Tramská osada Malí bobri udržiavala i dobré dlhoročné kamarátske vzťahy s priateľmi z Klubu jaskyniarov Bratislava, ale i s jaskyniarmi z Plaveckého Podhradia a Demänovskej doliny v Nízkych Tatrách. Vlastne niet sa čomu ani diviť, veď v Klube jaskyniarov boli kamaráti zo známych tramských osád - Horskí tuláci, Trhani, Kaskavela, Sindy, Rodrigo a Netopier. Každoročne sme sa spoločne stretávali na jeseň pri spoločnom táborovom ohni na Plaveckom hrade. Bola to dlhoročná tradícia a v tomto krásnom romantickom prostredí sme sa stretli pri šestnástich táborových ohňoch.

V roku 1980 sme založili STO Nemecká dolina, kde sme sa spojili spolu 4 osady, a to TO Tajfún, TO Túlavý mustang, TO Malí bobri a TO Čierny vampír. V súčasnosti stále aktívne pôsobím v STO Nemecká dolina, s ktorou zdieľam dlhoročné kamarátstva a tramské hodnoty.

Poslednou a hádam najväčšou akciou v histórii tramskej osady Malí bobri bolo, keď usporiadala osada v dňoch 3.-4.10.1998 potlach k 30. výročiu

založenia svojej osady, na ktorom sa zišlo okolo 300 kamarátov a kamarátok z rôznych tramských osád.

V novembri 2012 som bol zvolený za šerifa Tramp Clubu Bratislava, kde pôsobím ako šerif dodnes. Pod mojím vedením organizujeme pravidelné mesačné stretnutia TCB, kde sa klub venuje zachovávaniu a rozvoju tramských tradícií. Taktiež pravidelne vydávame mesačník TS-Tramský spravodaj. V roku 2025 uplynie 36 rokov jeho vydávania.

Na tramping som nikdy nebol sám - svoju manželku Janu som zasvätil tomuto životnému štýlu a spolu sme k trampingu viedli aj naše deti, ktoré si prírodu a táborové ohne zamilovali rovnako ako my. Tramping pre mňa nie je len záľuba - je to životná filozofia, postavená na slobode, priateľstve, úcte k prírode a jednoduchom živote.

Za svoju tramskú činnosť som získal aj viaceré významné ocenenia:

- Hawkinsova placka (2010) - prestížne ocenenie kanadských trampov
- Tramský Oskar (2018) - za zásluhy o rozvoj trampingu

Ďalšou mojou veľkou záľubou je fotografovanie prírody, je to ďalšia moja srdcová záležitosť. Svoje fotografie som vystavoval na rôznych tramských stretnutiach, kde sa snažím zachytiť neopakovateľné momenty s kamarátmi pri ohňoch a taktiež zábery zo slovenských hôr, prírody a táborových nocí. Fotografie spracovávam posledné roky do fotokníh, ktorých som vytvoril niekoľko desiatok.

Veľmi rád varím v prírode - už dlhé roky chodievam variť na tramské akcie, výročia a potlachy, kde pripravujem jedlá pre kamarátov pod holým nebom. Varenie na tramských podujatiach má pre mňa svoje čaro - spája ľudí, vône lesa a dobrú náladu. Aj po desaťročiach trampovania zostávam verným tramskému štýlu života - srdcom, poctivo a slobodne. Les, oheň a kamaráti sú a vždy budú mojou druhou rodinou.